

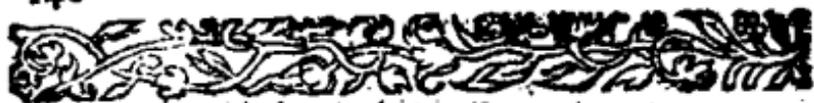
Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

EX SVIDA.

Tyrtæus, Archimbroti filius. Lacon aut Milesus, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus fertur Lacedæmoniis, cum aduersus Messenios bellum gereret, victoriæ author fuisse. Est aut vetustiss. utpote qui eodē tempore cum septē (qui vocatur,) sapiētibus vixerit: aut etiā antiquior. Floruit saltē circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versib. Elegiatis, & carmina de bello libr. 5.

EX TYRTÆO,

De virtute bellica.

NON memorandus mihi vir, sed in præcio habendus videtur.
Seu virtutis pedem seu gratia lucta:
Neq; si Cyclopi habent magnitudinē & robur,

Et currendo vincat Thraciū Aquilonem.

Et forma sit vel ipso Tithone præstantior,

Et locupletior quàm aut Midas aut Cinyras reges:

Neque si Tantalidem Pelopem regna vincat,

Linguamq; Adrastis suavisimam habeat:

Neq; si gloriā omnē præter bellocā fortitudinē habeat.

Non enim vir bonus est in bello,

Si non sustineat cadem videre cruentam,

Et propius hostem stare cuplati

Hac virtus est, hoc optimum vitæ homines præmium,

Et maximè decorat virtus inuenem, a quo geritur.

Comuniue hoc bonum est civitati, & universo populo.

Si quis vir progressus inter pugnantes in prima acie

Cōstāter, impisq; fuga prorsus oblitiscatur, (maneat,

Vitam & animum patientem obijciens periculo.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Τυρταίος Αρχιερέων, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγχο-
ποιός, καὶ αὐλητής, οὗ λόγος τοῖς μέλλουσι χρῆσάμενον Λα-
κωνάδων μαχίμους πολεμοῦντας Μισσηνίοις ὀπκρατιστέροις
ποιήσασθαι. ὅτι ἢ παλιότερος, σύλχρονος τοῖς ἐπὶ ἀ κλη-
δαῖσι σοφοῖς ἢ καὶ παλιότερος. ἤκμαζον γὰρ χ' τὴν λέ-
Ολυμπιάδα. ἔχραφον ὑποθήκας δι' ἐλεγχίας, καὶ μέλλω
πολεμιστήρια εἰς βιβλία εἶ.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

Τ' Τ' ὄμ' ἠμπασιμῶν, ἔτ' ἐν λόδῳ ἀἰδρα
πιδίλω, (σιώης,
Οὔτε ποδῶν ἀφαιτῆς, ἔτε παλαισμο-
Οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχει μέγας τε
εἶλω τε,

Νικῶν ἢ Δίαν Θρηάκιον Βορέλιον·

Οὐδ' εἰ Τιθωνοῖα φυλῶ χερσίστερος εἶη,

Παντοῖα ἢ Μίδεω καὶ Κινύραο πλέον·

Οὐδ' εἰ Ταρταλίδεω Πέλοπος βασιλδύτερος εἶη,

Γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μυλιχόγερων ἔχει·

Οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχει δόξαν, πλὴν δούρειος ἀλκῆς.

Οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται εἰ πολέμῳ,

Εἰ μὴ τετληῖ μὲν ὄρεθον φόνον αἵματόεντα,

Καὶ δειῶν ὀρέξασθ' ὀχλύδων ἰστάμενος.

Ἡ δ' ἀρετὴ, τὸ δ' αἰθρον εἰ ἀνδρώποισιν ἀριστον

Κάλλιπρον τε φέρει γίγνεται αἰδρι γίω.

Ξυῶν δ' ἰαθλόν πῦτο πάλκι τε παντί τε δήμῳ,

Ὅστις αἰὲρ διακασεῖ φροσμάχοισι μὲν

Ναυλεμῶσι, αἰχμαῖς ἢ φυγῆς ὀππάσχει λάθρηται,

Ψυχῶ καὶ θυμῶν πλάμονα παρδίμενος

Animosq; ad mortem obuenireo proximum virū astas;
 Hic vir bonus est in bello.
 Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
 Asperas, suaq; industria praelii fluctus regit.
 Ipse aut in prima acie prostratus charam amittit vitā,
 Civitatem, & populos, & patrem honestans:
 Multu per pectus & scutum rotundum vulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte sauciatu.
 Hunc verò lugent pariter iuvenes, senesq;
 Et graui desiderio tota civitas fumus ipsius psequitur.
 Nunc sepulchrum, & liberi inter homines praclari sumi,
 Quosq; nepotes, & omne posterorum genus.
 Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,
 Sed quauis sub terra sit, manet immortalis,
 Quem se fortiter gerentem, manentēq; & pugnansē,
 Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.
 Quod si effugeris sortē mortis longū-inducētis-soporem,
 Et victoria potitus splendida gloriā pugna auferas:
 Ipsum ex aquo omnes iuuenesq; senesq; colunt,
 Multisq; iucundū affectus ad Orcum abit.
 Senescens aut inter cives praeclit, neque quis illum
 Ladere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.
 Omnēsq; in sedibus iuuenes simul & aequales
 Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.
 Huius igitur virtutis ad summū peruenire nūc aliquis
 Nitatur animo, non remittens bellum.

E I V S D E M:

aliās Callini.

Quandiu torpetis? quando frenuam habebitis animam
 O iuuenes! an non veremini vicinos,
 Ob tantam ignauiam? In pace autem vobis videmini
 Sedere: sed bellum totam regionem infestat.
 Hunc versum suppleuit Camerarius.
 * Quin scitum aliquis arte in praelio hosti obtendat,
 Et aliquis moriens ultimo iaculum emittat,

Θαρσύνῃ ἢ πετεῖν ἔ πλησίον ἀνδρα παρυσώε·
 Οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
 Αἴψα ἢ δυσμενέων ἀτόρῶν ἔτραψε φάλαγγας
 Τρηχίας, ἀσπυδῆ τ' ἔχευε κῆμα μέγχις.
 Αὐτὸς δ' ἐν περὶ μάχῃσι πεπὼν φίλον ὄλεσε θυμόν,
 Ἄστυ τε κὶ λαοὺς, κὶ πατέρ' ὀκλεισάσας·
 Πολλὰ δὲ διὰ σθένος κὶ ἀσπίδος ὀμφαλοῖσσι,
 Καὶ διὰ θόρυκῳ παρὰ δὲν ἠηλαμφοῖ·
 Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ γέροντες,
 Ἀρχαίῳ ἢ πόθῳ πᾶσα κίχνη πόλις.
 Κηὶ τύμβῳ, κὶ παῖδες ἐν ἀνδρόποισ ἀρίσμοι,
 Καὶ παίδων παῖδες κὶ γῆρ' ἔξοπίσω.
 Οὐδέ ποτε κλέῳ ἰδὸλον δόπολλυται ὑδ' ὄτομ' ἀσπί,
 Ἄλλ' ὑπὸ γῆς κρητὸν γίγνεται ἀδάατος,
 Οὐτῶν ἀφισύοντα, μὲν ἄντα τε, μὲν ἄντα τε
 Γῆς πύρα κὶ παίδων θυρεὸς κρησ ὀλέση.
 Εἰ ἢ φύρι μὲν κῆρα ταυηλιγῶ θανάτοιο,
 Νικῶσας δ' ἀχμῆς ἀλαῶν ὄχρος ἔλασι,
 Πλῆτες μὲν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ παλαιοί,
 Πολλὰ ἢ τερπνὰ παδῶν ἔρχε' εἰς αἰθῶλυ.
 Γυροῦσιν δ' ἀσπίσι μεταφάπαι, ὑδ' ἐπὶ αὐτὸν
 Βλάπτειν ἔτ' ἀσπίδ' ἔτε δ' ἄκρησ ἰδέλει.
 Πάστας δ' ἐπὶ θάκοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κρητ' αὐτὸν
 Εἴκοσ' ἐν χόρῃσ, οἳ τε παλαιότεροι.
 Ταύτης γῆρ' ἐπὶ αὐτὸν ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκάνται
 Πειθεῖσθαι, θυμὸν μὴ μεθεῖς πολέμου.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ .

ἢ Καλλίνω.

Μέγχις τεύ κρητὰ κρησ, κρητ' ἄλλημον ἔχετε θυμὸν
 Ω νέοι, ὑδ' ἀσπίδ' ἀμφιπερικτύονας,
 Ὡ δὲ λίλυ μεθεῖντες, ἐπὶ εἰρήνῃ ἢ δακίτε
 Ἡ δατα, ἀταῖρ πόλεμος γαῖαι ἀπεισῶν ἔχ.
 Τῦτον ἔ σῆρον κρησ σῆδο Κομμερεῖ·
 ἢ Εὐ νύ τις ἀσπίδα θῆδω ἐδωπῆσιν πολυμίζων.
 Καὶ τις ἀσπίδα θῆδω ἐδωπῆσιν πολυμίζων.

Honori enim est & ornamento viro, pugnare

Pro patria & liberis & tenera uxore

Aduersus-hostes. Mors autem adcrit, quando cunque

Parca destinauerint. Sed age quis spira recta pergat

Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pedus

Foneat, cum primum incipit committi pugna.

Non enim mortem effugere fatale est

Virum, neque si à maioribus immortalib. genus ducat.

Sape quis clapsus è pugna sonituq. telorum,

Euadit. sed ipsam domi fatalis mors apprehendit.

Atque hic sanè nec amicus est populi, nec gratus:

illu. v. magnus & paruis desent si quid passus fuerit.

Vniuersus enim populus virum fortem desiderat

Defunctum, viventem vero instar semidei colit.

Nam coram vsuentur illum velut turrin:

Quippe solus multorum aequat facinora.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:

Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis.

Nec hominum turbam formidetis, aut metnatis,

Quin recta quisque hostibus scutum obuertat

Inuisam amissurus animam, mortisq. nigrum,

Sed solus splendori gratum, subiurus fatum.

Nostis enim quam grania sint Martis luctuosi opera,

Nostis etiam impetum permolesti belli.

Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,

Iuuenes, vtramque satu experis estis,

Nam ex illis qui audent una persistentes

Cominus in hostes aduersos impetum facere,

Per pauci occidunt, retroq. seruant populum:

Timidorum autem virorum omnis perit virtus.

Vix autem aliquis verbis explicare possit,

Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dederit,

Τιμῶν τε ἄρ' ἔστι κ' ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχῃ
 Γῆς πέρε, κ' παίδων, κουριδίης τ' ἀλόχου,
 Δυσμενέσι. θάνατος δὲ ποτ' ἔσται ταίρι, πῶτε κεν δῖ
 Μοῖρα ἐπακλώσῃ. ἀλλὰ τις ἰθιῖ ἴτω,
 Ἐρχέσθ' ἀναχόμεσθ', κ' ἴσ' ἀσπίδος ἀλκιμοὶ ἦτορ
 Ἐλάσας το φέρων μνηστῆρας πολέμου.
 Οὐδ' ἄρ' κως θάνατον γο φυγεῖν εἰμαρμένον ἔστιν.
 Ἀνδρ', ἴσθ' εἰ φερόντων ἢ γυῖο ἀθανάτων.
 Πολλάκι δ' ἴσθ' ἔτα φυγῶν κ' δούπον ἀκόντων
 Ἐρχεται, ἐν δ' εἰς φ' μοῖρα κίχαι θανάτου.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἴα ἔμπας δῆμι φίλο, κ' ἢ πεδῆνός·
 Τὸν δ' ὀλίγος ἐνέχῃ, κ' μέγας ἴσθ' ἢ πᾶθῃ.
 Δαῶ γδ ξύμπασσι πῆθ' κ' αἰσεί φροσ' αἰδρός
 Θήσονται ζῶαν δ' ἄξι' ἡμιθέων.
 Ὡς φ' ἄρ' μιν πύργον ἐν ἰφθαλμοῖσιν ἱρῶσιν,
 Ἐρῶν γδ πηλῶν ἄξια μῆν' ἰών.

Ι Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ

Ἄλλ' Ἡρακλῆος γδ ἀίπκτοι γυῖο ἴσθ'·
 Θαρσείτ' ὑπὸ Ζεὺς ἀνχίνα λῆξιν ἔχθ.
 Μηνδ' αἰδρῶν πηδῶν ἀνμαρτε μιν ἢ φοβείσθ'·
 Ἰθιῖ δ' ἐς περὶ μέγαι ἀσπίδι δ' ἄρ' ἔχεται,
 Ἐχθρῶ μὲν ψυχῶν δὲ μὲν ἄθανάτου ἢ μελαίνης
 Αὐγαῖσιν κῆρας ἡλιόιο φίλας.
 Ἰσθ' γδ ὡς Ἄρεως πολυδακρύτου ἔργ' ἀρίδουλα·
 Εὐ δ' ὀργῶν ἰδῆντ' ἀργαλίῃ πελῆμου.
 Καὶ μὲν φερόντων τε διακόντων τ' ἰθιῖσθ'·
 Ὡς νέοι, κ' μ' φοβέρον δ' ἴσθ' κ' ἔσθ' ἡκάστατε.
 Οἱ μὲν γδ πολέμοισι παρ' ἀλλήλοισι μῆροιτες,
 Ἐς τ' αὐτοφροσὶ καὶ περὶ μέγαι ἴσθ'·
 Παιρῆσθ' ἰθιῖσθ' σάοισι ἢ λαὸν ὀπίσσω·
 Τριώσθ' τ' αὐτῶν παρ' ὀπίσσω ἀρετῆ.
 Οὐδ' εἰς δ' ἄρ' ποτε ταῦτα κίχαι ἐνθ' ἴσθ' ἔχεται
 Ὡς, ὡς αἴχρα πᾶθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κ' κεί.

Ignominiosum nanque est tergum sauciare
 Viri fugientis in aduerso praelio.
 Turps quoque est cadaver in pulvere prostratum,
 Atque tergo hasta cuspide vulneratum.
 Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede
 Terra infixis, labia dentibus premordens:
 Femora & tibias inferne, nec non poltus humerosq;
 Lati clypei umbone contegens.
 Dextra vero manu validam hastam torquet,
 Terribilemque in capite cristam motet.
 Fortia aggrediens facta discat bellare,
 Nec à telis procul absit clypeum gerens.
 Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta
 Vel gladio percussurus, hostem capiat:
 Et pedem pedi iungens, clypeumque, clypeo admoventis,
 Nec non cristam cristae, galeamque, aptans galeae,
 Pectusque, obuerso pectore contra hostem pugnet,
 Vel gladij capulo, vel hasta protensa arrepta.
 Vos autem lenis-armatura-milites sub scutis aliunde
 Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus, (alii
 Hastasque laeues contorquete in hostes,
 Vestram prope armaturam permanentes.

E I V S D E M.

Praclarum est, in prima acie si occidas
 Vir bonus, pro patria sua pugnans.
 At si quis urbe sua pinguibusque armis relicta
 Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum
 Cum chara matre vagans, & sene parente,
 Cumque parvulis filijs, & adolescensula uxore.
 Inuisus namque erit ad quoscumque pervenerit,
 Indigentia victus & odiosa paupertate.
 Genus suum infamat, & formam deceram turpat
 Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Κρηταλίον γδ ὄπαθε μεταφρεσὸν ὄρα δαίξιν
 Ἄνδρες φέροντες δαίω ἐς πολέμου
 Λιχρὸς δ' ὄρα νίκης μετακείμενον ἐς κοίτης
 Νῶτον ὄπαθ' αἰχμῆ δουρὸς ἐκλαμβόμενον
 Ἄλλὰ περὶ διαβάς ῥήματα ποσὶν ἀμφοτέρωσι,
 Στρεφθεὶς ἐπὶ γῆς, χαῖλον ὀδῶσι δακνόν
 Διπλοῖς τε κνήμας τε κείτω κ' ἄρνα κ' ἄμους
 Ἀσπίδος ἀρείνε γαστρὶ κελευθόμενον
 Διξίτηρ δ' ἐς χεῖρ πιασέτω ὄβριμον ἔχον,
 Κινείτω δ' ἄρνον ὄντων ὑπὸ κεφαλῆς.
 Ἐρῶν δ' ἔβριμος ἔργα διδασκιάδων πολυμίξειν,
 Μισθ' ἐκτὸς βελίων ἐσάτω ἀσπίδ' ἔχον.
 Ἄλλὰ περὶ γυσιῶν, αὐτοχερδὸν ἔχον μακρῶ
 Ἦ' ἔξιφ' ὑπάζων δῆϊοι δῶδρ' ἐλέτω
 Καὶ πρόθε παρ ποδ' ἄρνας, κ' ἔσ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἑρεί-
 Ἐν δ' ἄρνον τε ἄρνας κ' κινίω κινίη, (σας)
 Καὶ σέρον σέρον πεπαλαμμένον ἀνδρὶ μαχέων,
 Ἦ' ἔξιφ' ἄρνας ἔσ' ὄβριμον μακρὸν ἐλόν.
 Ἦ' μίε δ' ὄρα γυμνῆτες ὑπὸ ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλο
 Πτώσωντες, μεγάλας βάλλετε χερμαδίοις,
 Δόρασι τε ξισοῖσι ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς,
 Ταῖσι παροπλίας πλησίον ἰστάμενοι.

Τ Ο Τ Α Τ Ο Τ .

Τεθνέμεθα γδ κέλον ὄρα φερόμενοι πύοντες
 Ἄνδρ' ἀγαθόν, ὄρα ἢ πατεῖδι κερνάμενον.
 Τίω δ' αὐτῷ ὄρα λίσσεται πόλις κ' πόδας ἀγροῖς
 Πτωχεύει, πάτωσ' ἐς ὄρα φερεται.
 Πλαζόμενοι σὺ μισοὶ φίλη κ' πατεῖ γέροντες,
 Παισὶ τε σὺ μικροῖς, κενεῖ δ' ἢ τ' ἀλόγως.
 Ἐχθρὸς μὲν γδ τοῖσι μισοῖσ' αὐτῶν κ' ἰκνῶν,
 Χρηματοσίμῃ τ' εἰκῶν κ' συγερῆ πεύκῃ
 Λιχρῶν τε γυσιῶν, κ' ὄρα ἀγλασὶ εἰδος ἐλίχθῃ.
 Πᾶσι δ' ἀδυσία κ' κενεῖσ' ἔσονται.

Tandem sic errantem hominem nulla decori cura

Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.

At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & p liberis

Moriamur, nequaquam vitæ parcenses.

O iuvenes, arctè inuicem iuncti pugnate,

Neque turpis fuga, aut timoris initium facite.

Sed magnum foremque concipite animo impetum:

Nec pugnantes aduersus hostes vitæ rationē habete.

Veteranis aut, quorum genua non amplius sunt agilia,

Grandævis relictis ne fugite.

Turpe enim est, si in prima acie prostratus

Iaceat ante iuvenes vir senior,

Candidum iam habens caput, barbamque canam,

Animam efflans fortem in puluere,

Cruenta charis manibus pendenda tegens,

(Quæ oculis intueri est turpe & indignum est.)

Et denudatus corpore: iuuenibus aut in omnibus similia

Ut pulchrum pubertatis florem habeat. (est)

Viris quidem mortalibus & mulieribus visæ amabilis.

Est, viuis adhuc, strenuus, a. si in prima acie ceciderit.

Sed progressus ad pugnam quispiam maneat viroque pede

Terra infixo, labia dentibus premordens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,

postremum his notis describit:

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus libris, & Iambos. Floruit, autem 406. annis post bellum Troianum. Primus Iambos scripsit mundum quosdam.

Εἶθ' οὕτως αἰδρός τοι ἀλαμβὴν ἰδέμι ὄρη
 Γίγνεται, ἔτ' αἰδῶς εἰς ἐπίσω τελέθει,
 Θυμῷ γῆς πέρι τῆσδε μοχλόμεθα, κὶ φειπαίδων
 Θνήσκουσιν, ψυχῶν μὲν κέ τι φειδόμενοι.
 Ὡς ἦοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μόνοντες,
 Μὴ δ' φυγῆς αἰσχρᾶς ἀρχετέ, μὴ δ' φοβῆ.
 Ἀλλὰ μέγας ποιεῖτε κὶ ἀλκιμον εἰ φρεσὶ θυμῷ,
 Μὴ δ' φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρναμένοι.
 Τὺς δ' παλαιότερους, ἀν' ἑκάτῃ ἴσταντ' ἐλ. μ φρεσὶ,
 Μὴ καταλείποντες φθύνετε τὺς γυραίους.
 Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τῷτο μὲν φροναίχοισι πισύντα
 Κεῖσθαι φεράει· ἴων αἰδρα παλαιότερον,
 Ἡδὴ λυδικὸν ἔχοντα κέρην, πολὺν τε γένηον,
 Θυμῷ ἀπεπνεύοντ' ἀλκιμον εἰ κούη,
 Αἶμα τόσσ' αἰδρία φίλαις εἰ χερσὶν ἔχοντα,
 (Αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς κὶ νεμεσητόν ἰδεῖν),
 Καὶ χεῖρα γυμνωθέντα· νέουσι δ' παντ' ἐπιοικεῖ,
 Ὅφρ' ἄρα τίς ἕβης ἀγλαὸν αἶδες ἔχη.
 Ἀνδράσι μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν, ἴερατὸς δ' γυμναξὶ
 Ζωὸς ἴων, καλὸς δ' εἰ φροναίχοισι πισύων.
 Ἀλλὰ τίς δ' διαβάς μόνιτῳ ποσὶν ἀμφοτέροισι
 Σπινεχθεῖς ἐπι γῆς, χεῖλ' ὀδύσει δακνόν,

Ε Κ Τ Ω Ν Σ Ο Τ Ι Δ Α ..

Πρὶ Σιμωνίδης:

Σιμωνίδης, Κρίνεω, Ἀμωργῆν, ἰαμβογράφος. ἔχ
 χραφὴν ἰλογαίαν ἐν βιβλίοις β. ἰάμβους. γίγνεται δ' κὶ αὐ-
 τός, μὲν ὅ κὶ ε' ἐν τῶν φραϊκῶν. ἔχραφὴν ἰάμβους φρο-
 νος αὐτὸς κατὰ πινάξ.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

A U T H O R U M,
Q V O R V M P O E M A T A H O C
E N C H I R I D I O C O N-
 • tinentur, Elenchus.

- T H E O G N I S** Megarensis, pag. 7.
 Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78
- P H O C Y L I D E S,** pag. 101
 Versus Phocylidi attributi tū apud Athenęum,
 tum apud Stobęum, pag. 113
 Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerp-
 chio, pag. 114
- P Y T H A G O R Œ** carmina aurea,
 pag. 122.
 Annotationes in eadem, Ex eodem V. Amerp.
 pag. 126
- S O L O N I S** sententiz elegiacę, pag. 131
 Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
 à Clemente Alexand. pag. 143
- T Y R T Œ U S** de Virtute bellica,
 pag. 147.
 Alia eiusdem, pag. 149
- S I M O N I D E S** de vita humana, pag. 157
 & 163.
 Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
 Gnomica eiusdem in mortem, [pag. 167
- R H I A N I,** de imprudentia, pag. 172
E X N A P M A C H I I scriptis sen-

I N D E X.

tentiz,	pag. 179
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
PANTASIDIS in incontinentiâ,	177
EXORPHEO , de Deo,	181
MIMNERMI de vita quòd breuis sit,	184.
Epigrammata eiusdem,	187
LINI in Prudentiam, & Spem.	189, & 198
CALLIMACHI nonnulla,	191
EVENI Parij sententiz,	193
ERATOSTHENIS Cyrenai,	195
MENECRATIS Comici,	197
POSIDIPI Cassandrij,	ibid. & 265
METRODORI Atheniensis,	199
TIMOCLIS Comici,	ibidem, & 267

HOS AVTHORES INSE-
quitur Senariorum libellus, continens diuer-
sorum Poëtarum sententias singulares: quarum
capita hæc sunt.

I N		
<i>Amantem,</i>	312	<i>Artem,</i> 226
<i>Amicũ & Amicos,</i>	230	<i>Attentionem,</i> 226
<i>Animum,</i>	235	<i>Avaritiam,</i> 224
		<i>Audaciam,</i> 226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	204	<i>Iusto,</i>	208
D E		<i>Inventute,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	I N	
D E		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Christofitate,</i>	224	A D	
D E		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	212
I N		<i>Mororem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
I N		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	I N	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
A D		<i>Novercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
A D		D E	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occulis,</i>	216
<i>Horatationem,</i>	222	<i>Odia,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
D E		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	D E	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Pauertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & divina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Larcinran do,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

	I N		208
<i>Regem,</i>	208	D E	
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	214, &
	I N	234	
<i>Sanitatem,</i>	228	<i>Tolerantiam,</i>	228
<i>Senectutem,</i>	204	D E	
<i>Servos,</i>	210	<i>Veritate,</i>	200
<i>Silentium,</i>	226	<i>Vita,</i>	200, & 218
<i>Somnum,</i>	228	<i>Vituperio,</i>	234
<i>Spem,</i>	210	<i>Voluptate,</i>	218

Ex I. Hertelij versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
 cum superioribus argumenti nonnulla, ex ve-
 terum Comicorum fragmentis Gnomica, ab H.
 Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui nouæ seu mediæ Comædiæ Poëta fuit,	pag. 235
A L E X I D I S Thurij,	240
A M P H I D I S Atheniensis,	242
A N A X A N D R I D I S Rhodij,	248
A N T I P H A N I S Carystij,	244
A P O L L O D O R I Geloi,	248
D I P H I L I Sinopenfis,	249
M E N A N D R I Atheniensis,	250
D I O D O R I Sinopenfis,	258

I N D E X.

EUBULI <i>Atheniensis,</i>	259
HIPPARCHI,	268
NICOSTRATI,	268
PHERECRATIS <i>Atheniensis,</i>	268
CRATETIS <i>Atheniensis,</i>	268
SRIPHI,	268
CLEARCHI,	2

F I N I S .